

РЕШЕНИЕ

№ 647

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА В. НИКОЛОВА
ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ДОРА В. НЕНКОВА
като разглежда докладваното от ЯНА В. НИКОЛОВА ДИМИТРОВА
Административно наказателно дело № 20221110203623 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № 22-007443/21.06.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ София (ДИТ София) на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) на „Стройелит К“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 40, т. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (ДВ бр. 37/2004 г.).

Наказателното постановление е обжалвано с твърдения за неговата незаконосъобразност. Изложени са твърдения за това, че наказаното дружество не е отговорно за извършените нарушения. Посочено е, че между него и „Стройколукс – София“ ООД е сключен договор за строителство, съгласно чл. 6.1., от който обектът се счита окончателно предаден след подписване на протокол за предаване на извършените СМР – акт образец 14. Твърди се, че това се е случило. Представят се писмени доказателства – договор и акт обр. 14. Искане се от съда да отмени обжалвания акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят „Стройелит К“ ЕООД, редовно уведомен, се представлява от адв. И. И., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Поддържа искането за отмяна на наказателното постановление. Претендира разноски в производството.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, се представлява от юрк. Пламен Петров, който оспорва жалбата. Твърди, че протоколът за издаване на обекта не удостоверява действителната фактическа обстановка. Нелогично било след издаване на обекта, работниците на дружеството да продължават да извършват работа на него. Твърди, че събраните по делото доказателства установяват безспорно извършването на нарушение от страна на жалбоподателя. Иска от съда да остави подадената жалба без уважение и да потвърди наказателното постановление. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от насрещната страна разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Между „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД и „СТРОЙКОЛУКС – СОФИЯ“ ООД бил сключен Договор за строителство от 11.06.2021 г. с предмет изпълнение на груб строеж на обект – „Смесена сграда с офиси, магазини, жилища, ателиета за индивидуална творческа дейност, подземен гараж, помещение за трафопост, СВО и СКО” в поземлен имот с идентификатор 68134.1930.600, УПИ 2 – „За смесена сграда”, кв. № 230, м. „Павлово – Бъкстон“ район, „Витоша“ по плана на гр. София, административен адрес: гр. София, ул. бул. „Белмекен“ № 20 – включващ следните видове СМР: кофражна работа, армировъчни работи, бетонови работи. След изпълнение на възложеното по договора „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД предал, по силата на Акт за приемане на конструкцията от 25.08.2020 г., на „СТРОЙКОЛУКС – СОФИЯ“ ООД въпросната сграда след извършените СМР.

На 13.05.2021г. по работни места и на 27.05.2021г. по документи в Д „ИТ“ София св. Е. С. С. – главен инспектор и колегата и Димитър Николаев Маджаров – ст. инспектор в Д „ИТ“ София извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД, с БУЛСТАТ: 202964234, представлявано от Г. И. К., ЕГН: *****.

Обектът на контрол представлявал строеж смесена сграда с магазини, офиси, жилища, ателиета за индивидуална творческа дейност, подземен гараж, помещение за трафопост, СВО и СКО, УПИ II- 600, кв. 230, местност, Павлово - Бъкстон, р-н Витоша, ул. „Белмекен“ № 20.

При извършената проверка били установени неедно нарушения, сред които и че стълбищните рамене от втора до девета етажни плочи не са обезопасени срещу падане от височина, в нарушение на чл. 40, т. 1 от Наредба № 2 от 22 март 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, обн. ДВ. бр.37 от 4 Май 2004г. За констатираното нарушение е съставен протокол за извършена проверка на 13.05.2021г. като същото е описано в т. 11 от съдържанието му.

Със съставения протокол за извършена проверка от 13.05.2021г. е дадено предписание „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД в качеството си на работодател да обезопаси всички стърчащи краища на арматурно желязо и необезопасени технологични отвори в обект - строеж смесена сграда с магазини, офиси, жилища, ателиета за индивидуална творческа дейност, подземен гараж, помещение за трафопост, СВО и СКО, УПИ II-600, кв. 230, местност, Павлово - Бъкстон, р-н Витоша, ул. „Белмекен" №20 със срок за изпълнение 28.05.2021г. Представен е констативен протокол, видно от който нарушението е отстранено на 14.05.2021г.

При посещението на обекта св. С. и колегата и забелязали работници и на двете търговски дружества, като трима от тях попълнили списък, че работят за „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД и извършвали кофражни дейности.

За констатираното нарушение св. С. съставила АУАН за извършено административно нарушение по чл. 40, т. 1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи, обн. ДВ бр. 37/200 г., който бил връчен лично на упълномощен представител на дружеството – жалбоподател.

Въз основа на акта при идентично описание на фактическата обстановка и дадената правна квалификация било издадено обжалваното наказателно постановление.

Видно от приложеното по делото известие за доставяне това Наказателно постановление е получено от жалбоподателя на 21.06.2021 г. и е

обжалвано с жалба от 01.07.2021г.

Гореизложената фактическа обстановка се установява въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства – показанията на свидетелката Е. С., както и св. К. С. Х., К. Б. Т., И. А. А. АУАН № 22-007443 от 27.05.2021 г.; известие за доставяне, заповед № 3-0058 от 1.02.2014г. на Изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“; заповед № ЧР-977/21.08.2017г., ведно с длъжностна характеристика на инж. Димо Г.ев, заповед № ЧР-1280/04.09.2020г., ведно с длъжностна характеристика на св. Е. С., протокол № ПР2115577 за извършена проверка; пълномощни; акт за спиране от 13.05.2021г.; констативен протокол от 14.05.2021г., споразумение, справка от търговския регистър; акт за приемане на конструкцията от 25.08.2020г., договор за строителство от 11.06.2019г., сключен между „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД и „СТРОЙКОЛУКС – СОФИЯ“ ООД.

Събраните по делото гласни доказателства са еднопосочни и последователни, същите се подкрепят от събраните по делото писмени доказателства, поради което и съдът им се доверява изцяло.

Между страните не се спори, а и от представени договор за строителство и акта за приемане на конструкцията се установява, че обектът е предаден на 25.08.2020г. Съгласно посоченото е последния обектът е предаден на възложителя в състояние да понесе по време на последващо изпълнение на СМР, както и при експлоатацията му всички постоянни, временни и особени натоварвания, което е обусловило и разрешаването на изпълнението на довършителните работи. До този момент там строително-монтажни работи е извършвало единствено дружеството жалбоподател. Такъв извод не се опровергава от факта, че към датата на констатиране на нарушението – 13.05.2021г. на място на обекта все още са се намирали и работници на изпълнителя „Стойелит К“ ЕООД. Видно от показанията на св. Х., Т. и А., сградата е била завършена, а те са изпълнявали дейност в пространството около нея, вкл. събирали са инструменти, кофраж и пр.

Приложените по делото заповеди на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и длъжностна характеристика имат доказателствена сила за посочените в тях факти и обстоятелства. Всички писмени доказателства са обективни, достоверни и непротиречиви, поради което и ненужно е подробното им анализиране (по

аргумент от чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 305, ал. 3, изр. 2 от НПК).

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 7-дневен срок, от оправомощено за това лице срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН. Поради това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Въз основа на извършената служебна проверка съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на обжалваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, основания за отмяна на НП на формално основание. Актът и наказателното постановление са издадени от компетентни лица при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението в акта и в наказателното постановление. Нарушението е достатъчно подробно описано. Спазени са изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на наказаното лице.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 40, т. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи отворите в строителни и конструктивни елементи (стени, етажни плочи, покриви и др.), които създават опасност за падане от височина се обезопасяват чрез парапети, ограждения или здраво покритие, които да понесат съответното натоварване. В случая от свидетелските показания и от подкрепящите ги констатации в протокола от извършена проверка, АУАН и акта за спиране се установява, че в проверявания строителен обект е имало технологичните отвори в стоманобетонните плочи и в частност – стълбищните рамене от втора до девета етажни плочи, които създават опасност от падане като същите не са били обезопасени с парапети, ограждения или други приспособления, които да са достатъчно здрави, за да понесат натоварване на машини или хора, които минават през тях.

Настъпването на някакъв общественоопасен резултат не е елемент от фактическия състав на това нарушение, например падане от височина. Поради това съдът приема, че нарушението е формално и се изразява в бездействие /необезопасяване/ от страна на строителя и работодателя (по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, респ. по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ).

От разпоредбата на чл. 16 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи става ясно, че осигуряването на комплексни здравословни и безопасни условия на труд на всички работещи при извършване на строително – монтажните работи на изпълняваните строежи следва да е в съответствие с минималните изисквания на тази Наредба /включително и при спазване на изискванията на чл. 40, т. 1 от Наредбата/ и е задължение на строителя. Работодателят, пък, е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд /чл. 127, ал. 1, т. 3 от КТ/.

От представените по делото писмени и гласни доказателства обаче не може да се изведе еднозначен извод, че именно жалбоподателят „Стройелит К“ ЕООД е имал задължението да обезопаси обекта, в който е била извършена проверката. Установява се, че към датата на проверката изпълнителят е изпълнил задълженията си по договора за строителство на този обект и го е предал в съответствие с уговореното в чл. 6.1 от него. Този факт, не се опровергава от наличието на негови работници на място с оглед дейностите, които те са извършвали. Още повече, че на място е имало също така служители на възложителя.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че към момента на извършване на проверката обектът не е бил експлоатиран от жалбоподателя „Стройелит К“ ЕООД, което обосновава извод, че авторът на нарушението е останал недоказан. Последното е основание обжалваното наказателно постановление да бъде отменено.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски. Такива са направени и се претендират съобразно представения договор за правна защита и съдействие в размер на 500,00 лева. Направеното възражение за

прекомерност, съдът намира за неоснователно с оглед фактическата и правна сложност на делото и броя проведени заседания (вкл. фактът, че същото е разглеждано от въззивния съд два пъти) и следва да бъдат присъдени в пълен размер.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с ал. 3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22 - 007443/21.06.2021 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - гр. София, с което на „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД, ЕИК: 202964234 със седалище и адрес на управление в гр. Пловдив, ул. „Иларион Макариополски“ № 47, представлявано от управителя Г. И. К. е наложено наказание имуществена санкция в размер на 2 000 лева за извършено административно нарушение по чл. 40, т. 1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи, обн. ДВ бр. 37/2004 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ - гр. София да заплати на „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД, ЕИК: 202964234 сумата от 500,00 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК – пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____